

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૪૯૫/૨૦૦૩

સાથે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૫૧૭/૨૦૦૩

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર.પી. ધોલરીયા

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	

૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની શુદ્ધ નકલ જોવા માંગે છે?	
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	

=====

અશ્વિનભાઈ અંબાલાલ વ્યાસ – અપીલકર્તા (ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય – સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૪૯૫/૨૦૦૩ :

અપીલકર્તા(ઓ) તરફે શ્રી ડી.જે. પંચાલ, વકીલ

અપીલકર્તા(ઓ) તરફે શ્રી કે.જે. પંચાલ, વકીલ

સામાવાળા(ઓ) તરફે સુશ્રી એચ.બી. પુનાની, આસિસ્ટન્ટ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૫૧૭/૨૦૦૩ :

અપીલકર્તા(ઓ) તરફે શ્રી પ્રવીણ ગોંડલીયા, વકીલ

સામાવાળા(ઓ) તરફે સુશ્રી એચ.બી. પુનાની, આસિસ્ટન્ટ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર.પી. ધોલરીયા

તારીખ: ૧૦/૦૧/૨૦૧૭

સામાન્ય મૌખિક ચુકાદો

૧. આ બંને અપીલો એક જ ઘટનામાંથી ઉદ્ભવે છે અને તેમાં કાયદા અને તથ્યોના સમાન પ્રશ્નો સંકળાયેલા છે અને તેથી, આ સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા તેમનો નિર્ણય કરવામાં આવી રહ્યો છે.

૨. ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૪૯૫/૨૦૦૩ અપીલકર્તા – અશ્વિનભાઈ અંબાલાલ વ્યાસ – મૂળ આરોપી દ્વારા વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ અને સેશન્સ જજ, અમરેલી દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ (એસીબી) નં. ૧/૨૦૦૧ માં પસાર કરાયેલા તારીખ ૧૮.૧૧.૨૦૦૩ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે દાખલ કરવામાં આવેલ છે જેના દ્વારા મૂળ આરોપીને ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ ૧૯૮૮ (ટૂંકમાં "સદર અધિનિયમ") ની કલમ ૭ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને છ મહિનાની સખત કેદ અને રૂ. ૫૦૦૦/- નો દંડ, દંડ ન ભરે તો વધુ એક

મહિનાની સાદી કેદ, સદર અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી) સાથે વંચાણે લેતા કલમ ૧૩(૨) હેઠળના ગુના માટે ત્રણ વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૫૦૦૦/- નો દંડ, દંડ ન ભરે તો વધુ છ મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી અને બંને સજાઓ એકસાથે ચલાવવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો.

૨.૧. ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૫૧૭/૨૦૦૩ અપીલકર્તા - રમેશભાઈ મોહનલાલ રાઠોડ - સ્પેશિયલ (એસીબી) કેસ નં. ૧/૨૦૦૧ ના મૂળ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧ દ્વારા વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલી દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ નં. ૧/૨૦૦૧ માં આંક ૨૬ હેઠળ પસાર કરાયેલા તારીખ ૨૯.૧૧.૨૦૦૩ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે દાખલ કરવામાં આવેલ છે જેના દ્વારા અપીલકર્તાને ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૪૪ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા અને ત્રણ મહિનાની સખત કેદ અને રૂ. ૫૦૦/- નો દંડ, દંડ ન ભરે તો સાત દિવસની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી.

૩. ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૪૯૫/૨૦૦૩ ઉદ્ભવવાના ટૂંકા તથ્યો એવા છે કે ફરિયાદીની ગામ પીપળીયા ખાતે શિક્ષક તરીકે નિમણૂક કરવામાં આવી હતી અને તેમને ઉચ્ચ પગાર ધોરણ મંજૂર કરવાનું જરૂરી હતું. એવો આક્ષેપ છે કે ફરિયાદી આરોપીને મળ્યા હતા અને ઉચ્ચ પગાર ધોરણ મંજૂર કરવા માટે એક અરજી આપી હતી, તે સમયે માંગણી કરવામાં આવી હતી અને ફરિયાદીએ આરોપીને કહ્યું હતું કે તેઓ ઓગસ્ટ ૨૦૦૦ ના પગારમાંથી તારીખ ૪.૯.૨૦૦૦ ના રોજ તે રકમ આપશે. ફરિયાદી લાંચની રકમ આપવા ઈચ્છુક ન હોવાથી, તેમણે એસીબી

કચેરી સમક્ષ ફરિયાદ નોંધાવી હતી. દરોડો પાડવામાં આવ્યો હતો અને આરોપી પકડાઈ ગયા હતા. જ્યાં સુધી ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૫૧૭/૨૦૦૩ નો સંબંધ છે, અપીલકર્તા કે જેઓ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧ હતા તેમને ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૪૪ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા.

૪. ફરિયાદના અનુસંધાનમાં, તપાસ અધિકારીએ તપાસ હાથ ધરી હતી અને મૂળ આરોપી સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. મૂળ આરોપી સામે તહોમતનામું ઘડવામાં આવ્યું હતું. મૂળ આરોપીએ તહોમતનો ગુનો કબૂલ ન કર્યો અને ઇન્સાફી કાર્યવાહી ચલાવવાની માંગ કરી.

૪.૧. ગુનો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે અને દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પણ રજૂ કર્યા છે.

૪.૨. ઇન્સાફી કાર્યવાહીના અંતે, ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું નિવેદન નોંધ્યા પછી અને ફરિયાદપક્ષ અને બચાવપક્ષ તરફની દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે ઉપર જણાવ્યા મુજબ અપીલકર્તા આરોપીને દોષિત ઠેરવતો ચુકાદો અને હુકમ આપ્યો હતો. જ્યારે, અપીલકર્તા – રમેશભાઈ મોહનલાલ રાઠોડ – સ્પેશિયલ (એસીબી) કેસ નં. ૧/૨૦૦૧ ના મૂળ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧ ને ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૪૪ હેઠળના ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે.

પ. તેનાથી નારાજ થઈને, અપીલકર્તાઓએ આ કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોક્ત ક્રિમિનલ અપીલો દાખલ કરેલ છે.

ક. હાલની અપીલો દાખલ કરીને, અપીલકર્તાઓએ મુખ્યત્વે એવી રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ રેકર્ડ પરના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે અને દોષિત ઠેરવવાનો ખોટો હુકમ નોંધ્યો છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટના ન્યાયાધીશે રેકર્ડ પરના પુરાવાનું તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલ્યાંકન કર્યું નથી અને હકીકતમાં, અત્યાર સુધી પુરાવાનું કોઈ મૂલ્યાંકન થયું જ નથી અને તેથી, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને દોષિત ઠેરવવાનો હુકમ તે મુજબ રદબાતલ થવાને પાત્ર છે.

ગ. જ્યાં સુધી ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૪૯૫/૨૦૦૩ નો સંબંધ છે, અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી તરફના વિદ્વાન વકીલ શ્રી પંચાલે દલીલ કરી છે કે સ્વયં ફરિયાદીના પુરાવાઓ જોતાં, તેમણે ઉલટતપાસમાં કબૂલ્યું છે કે આરોપી સાથે પૂર્વ પરિચય હતો અને તેમના પુત્ર સાથે નાણાકીય લેવડદેવડ હતી અને તેથી, ફરિયાદી દ્વારા આરોપીને રૂ. ૪૦૦/- પરત કરવાના થતા હતા અને ફરિયાદીની ઉલટતપાસ દરમિયાન, આવી રકમ માટેનું આંક ૮ પરનું લખાણ ફરિયાદી દ્વારા આરોપીની તરફેણમાં રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું જેમાં તેમણે કબૂલાત કરી છે કે તેમના પુત્રએ આરોપી પાસેથી રૂ. ૪૦૦/- ઉછીના લીધા છે જે આરોપીને ચૂકવવાના થતા હતા. તેમણે રજૂઆત કરી કે આપું લખાણ આરોપીની તરફેણમાં તારીખ ૧૫.૪.૨૦૦૦ ના રોજ આપવામાં આવ્યું હતું. તેમણે વધુ રજૂઆત કરી કે

દરોડાની તારીખ સુધી, આપું કોઈ દેવું ચૂકતે કરવામાં આવ્યું ન હતું અને રૂ. ૪૦૦/- ની રકમ ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે વર્ણવવામાં આવી છે પરંતુ હકીકતમાં, તે બાકી રકમ ચૂકતે કરવા પેટે હતી અને સદર હકીકત ફરિયાદી દ્વારા પણ કબૂલવામાં આવી છે અને તપાસ અધિકારી - પીડબલ્યુ ૩ ના પુરાવા પરથી સમર્થન મળે છે કે તપાસ દરમિયાન, આરોપીએ ખુલાસો કર્યો હતો કે રૂ. ૪૦૦/- ની રકમ દેવા પેટે સ્વીકારવામાં આવી હતી. તેમણે દલીલ કરી કે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટના ન્યાયાધીશે તેમના પુરાવા નોંધવાની પ્રક્રિયા દરમિયાન આરોપીની તરફેણમાં ફરિયાદી દ્વારા કરવામાં આવેલ ઉપરોક્ત લખાણ પર શંકા વ્યક્ત કરી છે અને લખાણની સરખામણી કરવા માટે ધ ઇન્ડિયન એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૭૩ ની જોગવાઈઓનો ઉપયોગ કરીને વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ જાતે જ સમાન લખાણ લીધું છે, તેમ છતાં, તેના પર કોઈ તારણ આપ્યા વિના, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે ચુકાદો આપતી વખતે, રેકર્ડ પર કોઈ સામગ્રી ન હોવા છતાં અને તે મુદ્દા પર સુનાવણી કર્યા વિના, અટકળો અને અનુમાનોના આધારે કારણો આપ્યા છે જેણે આરોપીના અધિકારને પ્રતિકૂળ અસર કરી છે. તેમણે દલીલ કરી કે જ્યારે કોઈનો એવો કેસ ન હતો કે આંક ૮ પરનું આપું લખાણ ઉપજાવી કાઢેલું અથવા ખોટું છે, ત્યારે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ માટે સીધેસીધું એવું માની લેવું ફરજિયાત ન હતું કે સદર દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો છે. તેમણે રજૂઆત કરી કે જો વિદ્વાન નીચલી કોર્ટના મનમાં સદર ખ્યાલ હતો તો પણ, તે સંજોગોમાં, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે યોગ્ય પ્રક્રિયા અને કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતોનું

પાલન કરવું જોઈતું હતું જેથી ફરિયાદી અને આરોપીને સાબિત કરવા માટે વાજબી તક મળી રહે કે સદર દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો નથી પરંતુ તે અસલ છે જે અત્યાર સુધી કરવામાં આવ્યું નથી અને તેની ગેરહાજરીમાં, સીધેસીધા કારણો નોંધીને, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે સદર દસ્તાવેજ બનાવટી છે, પરંતુ તેના પર કોઈ આધાર રાખી શકાય નહીં અને ફરિયાદીનો કેસ સાબિત થયેલો ગણાય તે કાયદાની જોગવાઈઓ મુજબ નથી. તેમણે રજૂઆત કરી કે જ્યાં સુધી માંગણી અને સ્વીકૃતિને લગતા મહત્વપૂર્ણ તત્વોનો સંબંધ છે, ફરિયાદીના પુરાવા પરથી સ્પષ્ટપણે એવું ફલિત થતું નથી કે આરોપી દ્વારા તેમની પાસેથી કોઈ માંગણી કરવામાં આવી હતી, પરંતુ ફરિયાદીએ સ્વેચ્છાએ પૈસા આપ્યા અને પહોંચાડ્યા અને તે ફરિયાદી દ્વારા ફરિયાદમાં રજૂ કરવામાં આવેલી હકીકત સાથે પણ સુસંગત છે. તેથી, તેમણે રજૂઆત કરી કે અપીલકર્તા – મૂળ આરોપીને તે મુજબ નિર્દોષ છોડી મૂકવા જરૂરી છે.

૮. જ્યાં સુધી ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૫૧૭/૨૦૦૩ નો સંબંધ છે, અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પ્રવીણ ગોંડલીયાએ દલીલ કરી છે કે અપીલકર્તા – મૂળ ફરિયાદીને આંક ૮ પર ઉપજાવી કાઢેલા પુરાવા રજૂ કરવા બદલ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે અને તેના દ્વારા મૂળ આરોપી સામે ચુકાદો આપતી વખતે, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટના ન્યાયાધીશે એવા તારણ પર પહોંચવા માટે કેટલાક કારણો નોંધ્યા છે કે સદર દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો છે અને ત્યારબાદ સીધેસીધી ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૪૪ હેઠળ વિચાર્યા મુજબ

નોટિસ જારી કરીને અને સુનાવણીની તક આપીને, અપીલકર્તાને સજા ફટકારી છે. તેમણે રજૂઆત કરી, તેમ છતાં, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટના ન્યાયાધીશ વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ આપતા પહેલાં ગુનેગાર સામે સમરી ટ્રાયલ માટે ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૪૪ ની જોગવાઈઓ હેઠળ નિર્ધારિત પ્રક્રિયા હાથ ધરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા અને તેના દ્વારા ટ્રાયલના અભાવે અને સીધેસીધા, અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે જે કાયદા મુજબ ટકવાપાત્ર નથી. તેમણે દલીલ કરી કે મૂળ આરોપી સામે ચુકાદો આપતી વખતે, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટના ન્યાયાધીશે એવું ઠરાવવા માટે કેટલાક કારણો નોંધ્યા છે કે આંક ૮ પરનો દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો છે અને કારણદર્શક નોટિસ બજાવતી વખતે, એવા તારણો જે નોટિસ જારી કરવાનો આધાર હતા તે જણાવવામાં આવ્યા ન હતા અને તેથી, અપીલકર્તા તે સમજાવવાની સ્થિતિમાં ન હતા અને તેના દ્વારા સમગ્ર ચુકાદો વર્ચ્યુઅલી કુદરતી ન્યાયના સિદ્ધાંતો વિરુદ્ધ છે.

૯. બીજી બાજુ, વિદ્વાન આસિસ્ટન્ટ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી એચ.બી. પુનાનીએ વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા બંને ચુકાદાઓને ટેકો આપ્યો છે. તેમણે રજૂઆત કરી કે આ એક યોગ્ય કેસ છે જેમાં વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે મોટા પ્રમાણમાં પુરાવાઓને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લીધા છે અને યોગ્ય રીતે આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યા છે જે કોઈ દખલગીરીની માંગ કરતું નથી. તેમણે વધુ રજૂઆત કરી કે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલ તારણ નક્કર અને નિર્ણાયક પુરાવા પર આધારિત છે અને તેથી, આરોપીને ફટકારવામાં

આવેલી સજા કોઈ દખલગીરીની માંગ કરતી નથી. તેમણે રજૂઆત કરી કે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠેરવવા માટે રેકર્ડ પરના પુરાવાના આધારે પૂરતા કારણો નોંધ્યા છે અને માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાતને લગતા તત્વો કાયદા અનુસાર સાબિત થયા છે.

૧૦. આ કોર્ટે અપીલકર્તા – મૂળ આરોપી તરફના વિદ્વાન વકીલ શ્રી પંચાલ, અપીલકર્તા – મૂળ ફરિયાદી તરફના વિદ્વાન વકીલ શ્રી પ્રવીણ ગોંડલીયા અને રાજ્ય તરફના વિદ્વાન આસિસ્ટન્ટ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી એચ.બી. પુનાનીને સાંભળ્યા છે.

૧૧. આ કોર્ટે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા વાદગ્રસ્ત ચુકાદાની સાથે સાથે પેપર બુકના સ્વરૂપમાં રેકર્ડ પર રહેલા પુરાવાઓનો ઝીણવટપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો છે.

૧૨. ફરિયાદપક્ષના કથન મુજબ, અપીલકર્તા આરોપીએ તાલુકા પંચાયત, બાબરામાં જુનિયર ક્લાર્ક તરીકે ફરજ બજાવતી વખતે ઉચ્ચ પગાર ધોરણ મેળવવાના પેપરોની પ્રક્રિયા કરવા માટે ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે રૂ. ૪૦૦/- ની માંગણી કરી હતી અને તેના દ્વારા ટ્રેપ દરમિયાન, તેઓ રંગેહાથ પકડાયા હતા અને તેના દ્વારા, અપીલકર્તા – મૂળ આરોપીએ આક્ષેપ મુજબનો ગુનો કર્યો હતો.

૧૩. પીડબલ્યુ ૧ – રમેશભાઈ મોહનભાઈ રાઠોડની આંક ૬ પર તપાસ કરવામાં આવી છે. સાક્ષીએ એવી જુબાની આપી છે કે તેઓ ગામ પીપળીયામાં મદદનીશ

શિક્ષક તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને તેમણે બાબરા તાલુકા પંચાયતમાં ઉચ્ચ પગાર ધોરણ મંજૂર કરવા માટે અરજી કરી હતી જ્યાં અપીલકર્તા આરોપી જુનિયર ક્લાર્ક તરીકે ફરજ બજાવતા હતા. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે આરોપીએ ફોર્મ આપ્યું હતું અને સાક્ષીએ યોગ્ય રીતે ભરેલું ફોર્મ આરોપીને સબમિટ કર્યું હતું અને ત્યારબાદ જ્યારે તેઓ તારીખ ૬.૭.૨૦૦૦ ના રોજ આરોપીને મળ્યા, તે સમયે, આરોપીએ રૂ. ૫૦૦/- ની માંગણી કરી હતી અને તેમને તારીખ ૪.૯.૨૦૦૦ ના રોજ તે પહોંચાડવા નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે તેઓ લાંચની રકમ ચૂકવવા તૈયાર ન હોવાથી, તેમણે એસીબી કચેરી, અમરેલીનો સંપર્ક કર્યો, ફરિયાદ નોંધાવી અને તારીખ ૪.૯.૨૦૦૦ ના રોજ ટ્રેપ ગોઠવવામાં આવી હતી. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે જ્યારે તેઓ નિર્ધારિત તારીખ અને સમયે આરોપીની કચેરીએ ગયા હતા, ત્યારે આરોપી ત્યાં મળી આવ્યા હતા અને સાક્ષીએ શરૂઆતમાં ઉચ્ચ પગાર ધોરણ મંજૂર કરવા અંગે વાત કરી હતી અને તેમને એમ પણ કહ્યું હતું કે તેમણે રૂ. ૫૦૦/- ચૂકવવાના છે, પરંતુ તેઓ રૂ. ૪૦૦/- લાવ્યા છે. સાક્ષીએ જુબાની આપી છે કે ત્યારબાદ સાક્ષી અને આરોપી બંને એસટી ડેપો પાસે પાન ખાવા માટે ઓફિસની બહાર ગયા હતા જ્યાં આરોપીએ રકમ માંગી હતી અને સાક્ષીએ તે આપી હતી જેના દ્વારા આરોપી ઉપરોક્ત રકમ સાથે રંગેહાથ પકડાઈ ગયા હતા. ઉલટતપાસમાં, સાક્ષીએ કબૂલ્યું છે કે જિલ્લા શિક્ષણાધિકારી ઉચ્ચ પગાર ધોરણ મંજૂર કરવા માટે સક્ષમ સત્તાધિકારી છે અને અપીલકર્તા આરોપી નથી. સાક્ષીએ કબૂલ્યું છે કે

તેઓ રાજકોટના વતની છે અને આરોપી પણ રાજકોટના વતની છે અને તેઓ પૂર્વ પરિચિત છે. ઉલટતપાસના ફરરા ૧૮ માં, સાક્ષીએ કબૂલાત કરી છે કે આરોપીને રવીન્દ્ર નામનો પુત્ર છે. જ્યારે સાક્ષીને લખાણ બતાવવામાં આવ્યું, ત્યારે તેમણે કબૂલ્યું છે કે તે તેમના પોતાના અક્ષરો છે અને સહી પણ તેમની હોય તેવું લાગે છે અને તેથી, સદર દસ્તાવેજ આંક ૮ તરીકે દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો જે આરોપીની કસ્ટડીમાંથી પૂરો પાડવામાં આવ્યો હતો કારણ કે તે ફરિયાદી દ્વારા તારીખ ૧૫.૪.૨૦૦૦ ના રોજ આરોપીની તરફેણમાં લખવામાં આવ્યો હતો જેમાં દર્શાવવામાં આવ્યું હતું કે તેમણે તેમના પુત્ર પાસેથી રૂ. ૪૦૦/- ઉછીના લીધા છે અને તેઓ તે પરત ચૂકવશે. સાક્ષીએ કબૂલ્યું છે કે ટ્રેપની તારીખ સુધી, તેમણે આરોપીના પુત્ર પાસેથી લીધેલા ઉપરોક્ત રૂ. ૪૦૦/- ચૂકવે કર્યા ન હતા.

૧૪. આ તબક્કે, એ. ઝુબૈર વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ કેરાલા, (૨૦૦૯) ૬ એસ.સી.સી. ૫૮૭ : (૨૦૦૯ એ.આઈ.આર. એસસીડબલ્યુ ૩૯૯૪) માં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણયનો સંદર્ભ આપવો ફળદાયી રહેશે, જેમાં સદર અધિનિયમની કલમો ૭ અને ૧૩(૧)(ડી) ના વૈધાનિક નિર્દેશના તાત્પર્ય પર ભાર મૂકતા એવો ચુકાદો આપ્યો હતો કે ફરિયાદપક્ષે અન્ય કોઈપણ ગુનાહિત કાર્યની જેમ વાજબી શંકાની પેલે પાર તેની હેઠળનો ચાર્જ સાબિત કરવો પડશે અને ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિના યોગ્ય પુરાવા દ્વારા અન્યથા

સ્થાપિત ન થાય ત્યાં સુધી આરોપીને નિર્દોષ માનવા જોઈએ, જે દોષિત ઠેરવવા માટે સાબિત કરવા જરૂરી એવા મહત્વપૂર્ણ તત્વો છે.

૧૫. સ્ટેટ ઓફ કેરાલા અને અન્ય વિરુદ્ધ સી.પી. રાવ (૨૦૧૧) ૬ એસ.સી.સી. ૪૫૦ : (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૨ એસસી (સપ્લી) ૩૯૩) માં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સમાન ગુનાઓના સંબંધમાં, તેના અગાઉના કથનને દોહરાવતા, ઠરાવ્યું હતું કે માત્ર વસૂલાત પોતે, આરોપી સામેનો ચાર્જ સાબિત કરશે નહીં અને લાંચની ચુકવણી સાબિત કરવા અથવા એ દર્શાવવા માટે કે આરોપીએ લાંચ હોવાનું જાણીને સ્વેચ્છાએ પૈસા સ્વીકાર્યા હતા, તેવા કોઈપણ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ ટકાવી શકાય નહીં.

૧૬. સદર અધિનિયમની કલમો ૭ અને ૧૩ ની અત્યંત આવશ્યક પૂર્વ-શરતોને સમજવા માટે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા તાજેતરની ઘોષણામાં, બી. જયરાજ (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૪ એસસી (સપ્લી) ૧૮૩૭) (ઉપર મુજબ) માં સ્પષ્ટ શબ્દોમાં ભાર મૂકવામાં આવ્યો છે કે, માંગણીના પુરાવા વિના આરોપી પાસેથી ચલણી નોટોનો માત્ર કબજો અને વસૂલાત સદર અધિનિયમની કલમો ૭ તેમજ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ ગુનો સ્થાપિત કરશે નહીં. એવું પ્રતિપાદિત કરવામાં આવ્યું છે કે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણીના કોઈપણ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, કોઈ મૂલ્યવાન વસ્તુ અથવા આર્થિક લાભ મેળવવા માટે ભ્રષ્ટ્ર અથવા ગેરકાયદેસર માધ્યમોનો ઉપયોગ અથવા જાહેર સેવક તરીકેના હોદ્દાનો દુરુપયોગ સાબિત થયો હોવાનું માની શકાય નહીં. આમ, માંગણીનો

પુરાવો, સદર અધિનિયમની કલમો ૭ અને ૧૩ હેઠળના ગુના માટે અનિવાર્ય આવશ્યકતા અને વ્યાપક આદેશ તરીકે ઠરાવવામાં આવ્યો છે. સદર અધિનિયમની કલમ ૨૦ ની વાત કરીએ તો, જે તેમાં કલ્પના કર્યા મુજબ પૂર્વધારણાને મંજૂરી આપે છે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે તે માત્ર કલમ ૭ હેઠળના ગુના સુધી વિસ્તૃત કરી શકાય છે અને સદર અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળના ગુનાઓ માટે નહીં, તે કોઈપણ સત્તાવાર કાર્ય કરવા અથવા ન કરવા માટે ગેરકાયદેસર લાંચની સ્વીકૃતિના પુરાવા પર પણ નિર્ભર છે. ગેરકાયદેસર લાંચની સ્વીકૃતિના આવા પુરાવાઓ, એ વાત પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો કે, જો માંગણીનો પુરાવો હોય તો જ અનુસરી શકે. સ્વયંસિદ્ધ રીતે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે માંગણીના પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, સદર અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળ આવી કાનૂની પૂર્વધારણા પણ ઉદ્ભવશે નહીં.

૧૭. હાલના કેસમાં, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદા અને સજાની પુષ્ટિ કરવા માટે વાજબી શંકાની પેલે પાર યોગ્ય, વિશ્વસનીય અને સચોટ પુરાવા છે કે કેમ તેની ખાતરી કરવા માટે આ કોર્ટે પુરાવાની ચકાસણી કરવાની જરૂર છે. જો રેકર્ડ પર આવો કોઈ પુરાવો ન હોય, તો તે સંજોગોમાં, દોષિત ઠરાવવાનો હુકમ ટકાવી શકાય નહીં કારણ કે પોતાનો કેસ વાજબી શંકાની પેલે પાર સાબિત કરવાની જવાબદારી ફરિયાદપક્ષ પર રહેલી છે.

૧૮. ઉપરોક્ત હકીકતલક્ષી સ્થિતિની પૃષ્ઠભૂમિમાં, આ કોર્ટે બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી સામસામી રજૂઆતોના પ્રકાશમાં વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમની સાથે સાથે સાક્ષીઓની જુબાનીઓનો ઝીણવટપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો છે.

૧૯. આ તબક્કે એ નોંધવું ખૂબ જ રસપ્રદ છે કે ઉપરોક્ત લખાણ આરોપીની કાયદેસરની કસ્ટડીમાંથી આવ્યું હતું કારણ કે તે તેમની તરફેણમાં હતું જે ફરિયાદી દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. જોકે કોઈપણ પક્ષકારે આંક ૮ પરના ઉપરોક્ત દસ્તાવેજની અસલિયત પર શંકા વ્યક્ત કરી નથી, તેમ છતાં, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટના ન્યાયાધીશે સદર દસ્તાવેજ પર શંકા વ્યક્ત કરી હતી અને ફરિયાદીની ઉલટતપાસ પણ કરી હતી, પરંતુ તેમની ઉલટતપાસમાંથી કંઈ પણ અર્થપૂર્ણ બહાર આવ્યું નથી અને ત્યારબાદ વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે, આંક ૮ પરના દસ્તાવેજ પરના લખાણની સાથે સાથે સહીની સરખામણી કરવા માટે, ધ ઇન્ડિયન એર્વિડન્સ એક્ટની કલમ ૭૩ ની જોગવાઈઓનો ઉપયોગ કર્યો હતો અને ફરિયાદીના હસ્તાક્ષર હેઠળનું અન્ય સમાન લખાણ લીધું હતું જે આંક ૮-એ પર રેકર્ડ પર આવ્યું હતું. આંક ૮-એ પરનો સદર દસ્તાવેજ ચાર્જશીટનો ભાગ ન હતો, પરંતુ બચાવપક્ષ તરીકે, તે આરોપીની કસ્ટડીમાંથી રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો જે ઇન્સાફી કાર્યવાહી દરમિયાન ફરિયાદી દ્વારા સ્વીકારવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે આંક ૮ પરના દસ્તાવેજ અંગે શંકા વ્યક્ત કરી અને આત્મલક્ષી સંતોષ નોંધવા માટે આંક ૮ પરના સદર લખાણની સરખામણી કરવા

માટે ધ ઇન્ડિયન એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૭૩ ની જોગવાઈઓનો ઉપયોગ કયો, પરંતુ કોર્ટ સરખામણીથી સંતુષ્ટ છે કે કેમ અને સદર દસ્તાવેજ અસલ હોવાનું જણાયું હતું કે નહીં તે અંગે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે તેના પર કોઈ તારણ નોંધ્યું ન હતું. જ્યારે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ દ્વારા આંક ૮ પરનો દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો હોવાનું જણાયું હતું, તે સંજોગોમાં, તમામ કારણોસર, તે ઉપજાવી કાઢેલો હોવાનું જણાયું હતું અને આવું તારણ વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું નથી અને, તેથી, ન તો ફરિયાદી કે જેઓ આંક ૮ પરના સદર દસ્તાવેજના લેખક છે અને ન તો આરોપી સત્યને રેકર્ડ પર લાવવા માટે કોઈ આગળની કાર્યવાહી કરી શક્યા અને, તેથી સંબંધિત પક્ષકારના અધિકારને પ્રતિકૂળ અસર થઈ છે. ધ ઇન્ડિયન એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૭૩ નીચે મુજબ છે.

"કલમ ૭૩. અન્ય સ્વીકૃત અથવા સાબિત થયેલી સહી, લખાણ અથવા સિક્કા સાથે સહી, લખાણ અથવા સિક્કાની સરખામણી.- સહી, લખાણ અથવા સિક્કો તે વ્યક્તિનો છે કે કેમ તે સુનિશ્ચિત કરવા માટે કે જેના દ્વારા તે લખાયેલું અથવા બનેલું હોવાનો દાવો કરવામાં આવ્યો હોય, તો તે વ્યક્તિ દ્વારા લખાયેલું અથવા બનેલું હોવાની કોર્ટની સંતોષકારક ખાતરી મુજબ સ્વીકૃત અથવા સાબિત થયેલી કોઈપણ સહી, લખાણ, અથવા સિક્કાને જે સાબિત કરવાના હોય તેની સાથે સરખાવી શકાય છે, ભલે તે સહી, લખાણ, અથવા સિક્કો અન્ય કોઈ હેતુ માટે રજૂ અથવા સાબિત ન કરવામાં આવ્યો હોય. કોર્ટ કોર્ટમાં હાજર કોઈપણ વ્યક્તિને એવા હેતુસર કોઈપણ શબ્દો અથવા આંકડાઓ લખવાનો નિર્દેશ આપી

શકે છે જેથી કોર્ટ તે રીતે લખેલા શબ્દો અથવા આંકડાઓની સરખામણી આવી વ્યક્તિ દ્વારા લખાયેલા હોવાનો આક્ષેપ કરાયેલા કોઈપણ શબ્દો અથવા આંકડાઓ સાથે કરી શકે. ૧[આ કલમ કોઈપણ જરૂરી ફેરફારો સાથે આંગળાની છાપને પણ લાગુ પડે છે.]"

૨૦. ભ્રષ્ટાચારના કેસોમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત તેમજ આ કોર્ટ દ્વારા શ્રેણીબદ્ધ ચુકાદાઓમાં નિર્ધારિત કર્યા મુજબ, આક્ષેપિત ગુનો સાબિત કરવા માટે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા વાજબી શંકાની પેલે પાર ત્રણ મહત્વપૂર્ણ તત્વો સ્થાપિત કરવા જરૂરી છે. તાજેતરમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્પષ્ટ કર્યું છે કે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણીનો પુરાવો, આમ, સદર અધિનિયમની કલમો ૭ અને ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળના ગુનાનો મુખ્ય આધાર છે અને તેની ગેરહાજરીમાં, નિર્ધિવાદપણે તેના માટેનો ચાર્જ નિષ્ફળ જશે. ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે કથિત રીતે કોઈપણ રકમનો માત્ર સ્વીકાર અથવા તેની વસૂલાત, માંગણીના પુરાવા વિના, તે જ હકીકતથી, સદર અધિનિયમની આ બે કલમો હેઠળ ચાર્જ સાબિત કરવા માટે પૂરતો રહેશે નહીં. ચોક્કસપણે, ગેરકાયદેસર લાંચ માટેની માંગણી સાબિત કરવામાં ફરિયાદપક્ષની નિષ્ફળતા ઘાતક સાબિત થશે અને સદર અધિનિયમની કલમો ૭ અથવા ૧૩ હેઠળના ગુનાના આરોપીની વ્યક્તિ પાસેથી રકમની માત્ર વસૂલાતથી તેની હેઠળ તેને દોષિત ઠેરવી શકાશે નહીં.

૨૧. રેકર્ડ પરના સમગ્ર પુરાવાના એકંદર મૂલ્યાંકન પરથી, એવું જણાય છે કે જ્યારે આરોપી ફરિયાદીની ઉલટતપાસની પ્રક્રિયા દરમિયાન આંક ૮ પર ઉપરોક્ત લખાણ લાવવામાં સફળ રહ્યા હતા અને ત્યારબાદ તપાસ અધિકારી – પીડબલ્યુ ૩ ના પુરાવાથી સદર દસ્તાવેજને ભૌતિક સમર્થન મળે છે જેમણે પોતે સ્વીકાર્યું છે કે તપાસ દરમિયાન, આરોપીએ ખુલાસો કર્યો હતો કે ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે વસૂલ કરવામાં આવેલી રકમ ફરિયાદી પાસેથી સ્વીકારવામાં આવી હતી કારણ કે તે તેમને એડવાન્સ પેટે આપવામાં આવી હતી અને ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે નહીં. વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે એવું ઠરાવતા કેટલાક કારણો નોંધ્યા છે કે ઉપરોક્ત દસ્તાવેજ આરોપી અને ફરિયાદી દ્વારા એકબીજાને મદદ કરવા માટે એકબીજાની મિલીભગતથી ઉપજાવી કાઢેલો હોવો જોઈએ અને શાહીના ઉપયોગ તેમજ કાગળની ઉંમર અંગે પણ કેટલાક કારણો નોંધ્યા છે અને સૂક્ષ્મ તપાસ કરી છે અને અન્ય કેટલાક કારણો નોંધ્યા છે જે એવા પ્રકારના છે જાણે કે કેટલાક નિષ્ણાતોએ અભિપ્રાય આપ્યા હોય. આ બાબતને ધ્યાનમાં લેતાં, જ્યારે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટની અંતરાત્માને આઘાત લાગ્યો હતો, તે સંજોગોમાં, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ સંબંધિત પક્ષકારને તેમના બચાવમાં પુરાવા રજૂ કરવાની તક આપ્યા પછી આ મુદ્દા પર સ્પષ્ટ તારણ નોંધી શકી હોત જેથી આંક ૮ પરનો દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો છે કે અસલ છે તે અંગેનું સાચું તારણ કાયદાની યોગ્ય પ્રક્રિયાને અનુસરીને નોંધી શકાય. આમ કર્યા વિના, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે સીધેસીધું તારણ નોંધ્યું જે, આ કોર્ટના સુવિચારિત મંતવ્ય મુજબ, ઘાતક સાબિત થયું છે અને

સંબંધિત પક્ષકારોના અધિકારને પ્રતિકૂળ અસર કરી છે જે કાયદા મુજબ ટકવાપાત્ર નથી.

૨૨. જ્યાં સુધી ફરિયાદી સામે નોંધવામાં આવેલ દોષિત ઠરાવવાનો હુકમનો સંબંધ છે, ઉપર નોંધાયેલા કારણોસર, તે પણ ટકવાપાત્ર નથી. અન્યથા પણ, જ્યારે વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી છે કે આંક ૮ પરનો દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો છે, તે સમયે, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ એ કારણો દર્શાવીને ફરિયાદીને નોટિસ બજાવવાની જરૂર હતી કે જેના માટે કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચી છે કે આંક ૮ પરનો સદર દસ્તાવેજ ઉપજાવી કાઢેલો છે જેથી ફરિયાદીને આવા કારણો સામે ખુલાસો કરવાની વાજબી તક મળી શકે અને ત્યારબાદ વિદ્વાન નીચલી કોર્ટ ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજરની કલમ ૩૪૪ ની જોગવાઈઓ હેઠળ નિર્ધારિત પ્રક્રિયાને અનુસરીને ટ્રાયલ હાથ ધરવાની જરૂર હતી. ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૪૪ નીચે મુજબ છે.

"૩૪૪. ખોટા પુરાવા આપવા બદલ ઇન્સાફી કાર્યવાહી માટેની સમગ્રી પ્રક્રિયા.
(૧) જો, કોઈપણ ન્યાયિક કાર્યવાહીના નિકાલ માટે કોઈ ચુકાદો અથવા અંતિમ હુકમ આપતી વખતે, સેશન્સ કોર્ટ અથવા પ્રથમ વર્ગના મેજિસ્ટ્રેટ એવો અભિપ્રાય વ્યક્ત કરે કે આવી કાર્યવાહીમાં હાજર રહેલા કોઈ સાક્ષીએ જાણીજોઈને અથવા ઇરાદાપૂર્વક ખોટો પુરાવો આપ્યો હતો અથવા આવા પુરાવાનો આવી કાર્યવાહીમાં ઉપયોગ થવો જોઈએ તેવા ઇરાદાથી ખોટો પુરાવો ઉપજાવી કાઢ્યો હતો, જો તેને સંતોષ થાય કે ન્યાયના હિતમાં તે જરૂરી અને

યોગ્ય છે કે સાક્ષી સામે, ખોટા પુરાવા આપવા અથવા ઉપજાવી કાઢવા બદલ, જે પણ કિસ્સો હોય તે મુજબ, સમરી રીતે ઇન્સાફી કાર્યવાહી થવી જોઈએ, તો તે ગુનાની નોંધ લઈ શકશે અને ગુનેગારને આવા ગુના માટે શા માટે સજા ન કરવી જોઈએ તેનું કારણ દર્શાવવાની વાજબી તક આપ્યા પછી, આવા ગુનેગારની સમરી રીતે ઇન્સાફી કાર્યવાહી કરી શકશે અને તેને ત્રણ મહિના સુધી લંબાવી શકાય તેવી મુદત માટે કેદની સજા, અથવા પાંચસો રૂપિયા સુધી લંબાવી શકાય તેવા દંડની સજા, અથવા બંને સજાઓ ફટકારી શકશે.

(૨) આવા દરેક કેસમાં કોર્ટ સમરી ટ્રાયલ માટે નિર્ધારિત પ્રક્રિયાને, શક્ય તેટલી વ્યવહારુ રીતે, અનુસરશે.

(૩) આ કલમમાંની કોઈપણ બાબત, જ્યાં તે આ કલમ હેઠળ આગળ વધવાનું પસંદ ન કરે ત્યાં, ગુના માટે કલમ ૩૪૦ હેઠળ ફરિયાદ કરવાની કોર્ટની સત્તાને અસર કરશે નહીં.

(૪) જ્યાં, પેટા-કલમ (૧) હેઠળ કોઈ પગલાં લેવામાં આવ્યા પછી, સેશન્સ કોર્ટ અથવા પ્રથમ વર્ગના મેજિસ્ટ્રેટને એવું જણાય કે જે ચુકાદા અથવા હુકમમાં સદર પેટા-કલમમાં ઉદ્દેખિત અભિપ્રાય વ્યક્ત કરવામાં આવ્યો હોય તેની સામે અપીલ અથવા રિવિઝન માટેની અરજી દાખલ કરવામાં આવી છે અથવા નોંધવામાં આવી છે, ત્યારે તે અપીલ અથવા રિવિઝન માટેની અરજીના નિકાલ સુધી, જે પણ કિસ્સો હોય તે મુજબ, ટ્રાયલની આગળની કાર્યવાહી પર સ્ટે

આપશે, અને ત્યારબાદ ટ્રાયલની આગળની કાર્યવાહી અપીલ અથવા રિવિઝન માટેની અરજીના પરિણામોને આધીન રહેશે."

૨૩. સ્વીકૃતપણે, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, વિદ્વાન નીચલી કોર્ટે ફરિયાદી દ્વારા ખોટા પુરાવા આપવા બદલ ટ્રાયલ માટે સમરી પ્રક્રિયા અનુસરી નથી.

૨૪. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, નીચે મુજબનો અંતિમ હુકમ પસાર કરવામાં આવે છે;

અપીલકર્તા – અશ્વિનભાઈ અંબાલાલ વ્યાસ – મૂળ આરોપી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૪૯૫/૨૦૦૩ અને અપીલકર્તા – રમેશભાઈ મોહનલાલ રાઠોડ – સ્પેશિયલ (એસીબી) કેસ નં. ૧/૨૦૦૧ ના મૂળ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલ ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૫૧૭/૨૦૦૩ મંજૂર કરવામાં આવે છે. વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ અને સેશન્સ જજ, અમરેલી દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ (એસીબી) નં. ૧/૨૦૦૧ માં પસાર કરાયેલ તારીખ ૧૮.૧૧.૨૦૦૩ નો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ અને વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલી દ્વારા સ્પેશિયલ કેસ નં. ૧/૨૦૦૧ માં આંક ૨૬ હેઠળ પસાર કરાયેલ તારીખ ૨૯.૧૧.૨૦૦૩ નો ચુકાદો અને હુકમ રદબાતલ કરવામાં આવે છે. બંને અપીલકર્તાઓ – આરોપીઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા તહોમતોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવે છે. તેમના દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલ દંડ, જો કોઈ હોય તો, તેમને પરત કરવામાં આવે.

આર એન્ડ પી તાત્કાલિક નીચલી કોર્ટમાં પરત મોકલી આપવામાં આવે.

(આર. પી. ધોલેરિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.